

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/35/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318202623
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8318202623.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobkyne M. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XX, XXX XX E., právne zastúpená advokátom JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sov. hrdinov 153/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému Y. K. M., so sídlom N. A. X, XXX XX G., F.: XX XXX XXX, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 21Csp/69/2018-69 zo dňa 23. októbra 2018, takto jednohlasne

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v súvisiacom výroku, ktorým bol v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia žalovanému priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 36,50 % proti žalobcovi a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 151,80 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 4.7.2018 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Určuje, že zmluvná podmienka zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. K XXXXXXXXXX z XX.X.XXXX v znení:

Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje celkový servisný poplatok vo výške 9 % istiny, je neprijateľná.

V prevyšujúcej časti žalobu zamieťa.

V časti o vydanie bezdôvodného obohatenia má žalovaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 36,50 % proti žalobcovi, o výške ktorých rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

V časti o určenie neprijateľných zmluvných podmienok stranám právo na náhradu trov konania nepriznáva.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 137, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 z. z. Civilného sporového poriadku, § 261 ods. 3 písm. d), § 467 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období, § 1 ods. 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 3 ods. 3, § 8 ods. 3, 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1 až 3, 5, § 54 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 458 ods. 1, § 517 ods. 1, 2

zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník platný a účinný v rozhodnom období, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

3. Vychádzal zo zistenia, že strany sporu dňa 29.07.2015 uzatvorili zmluvu o úvere č. H predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového, bezhotovostného spotrebiteľského úveru vo výške 600,- Eur. V zmysle bodu I zmluvy za poskytnutie úveru si veriteľ účtoval servisný poplatok vo výške 9% istiny. Podľa bodu II zmluvy o spotrebiteľskom úvere dlžník sa zaviazal uhradiť veriteľovi istinu 600,- Eur, úrok vo výške 12,- Eur, servisný poplatok vo výške 54,- Eur, pričom celkovo dlžník bol povinný uhradiť 774,- Eur. V ten istý deň uzatvorili žalobkyňa a spoločnosť P. SK, s.r.o. Zmluvu o poskytovaní finančných služieb č. XXXXXXXX, ktorou sa poskytovateľ zaviazal poskytovať prijímateľovi finančné služby - výber a doručenie finančných prostriedkov, osobné inkaso platieb splátok úveru a evidencia splátok podľa splátkového kalendára, za čo sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť odmenu vo výške 10,- Eur a 294,- Eur. Z predloženého príkazu na úhradu vyplýva, že žalobkyni boli vyplatené finančné prostriedky vo výške 600,- Eur. Žalobkyňa tvrdila, že žalovanému uhradila spolu sumu 1.078,- Eur.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi stranami sporu konania bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Na základe uvedenej zmluvy bol žalobkyni reálne poskytnutý úver vo výške 600,- Eur a v prospech žalovaného žalobkyňa uhradila sumu 751,80 Eur ako vyplýva z tvrdení žalovaného a z predloženého prehľadu úhrad. Uzatvorená zmluva je tiež zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pričom v prejednávanej veci zmluva o úvere neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy, termíne konečnej splatnosti úveru a údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Súd vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovanému tak vznikol nárok iba na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré z jeho strany boli žalobkyni reálne poskytnuté, a to vo výške 600,- Eur. Doposiaľ žalobkyňa žalovanému zaplatila už sumu 751,80 Eur. Na strane žalovaného tak vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 151,80 Eur, preto ho súd zaviazal zaplatiť túto sumu žalobkyni. Okrem nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia si žalobkyňa uplatnila aj nárok na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v čl. I zmluvy. Aj v tomto konkrétnom prípade nemala žalobkyňa možnosť podstatným spôsobom obsah predmetnej zmluvy ovplyvniť. Súd mal za to, že žalobkyňa ako spotrebiteľ si sankcie a poplatky osobitne nevyjedнала vzhľadom na ich splynutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Súd sa stotožnil s argumentáciou žalobkyne v tom zmysle, že podmienka v zmluve o spotrebiteľskom úvere - servisný poplatok je neprijateľná, pretože je hrubo v neprospech spotrebiteľa. Zo zmluvy nie je zrejmé, prečo je výška poplatku odvodená od výšky poskytnutého úveru, ktorá sa môže meniť a každý spotrebiteľ môže zaplatiť iný poplatok, pričom služby, ktoré by mu mali byť poskytnuté sa nemenia. Súd bol toho názoru, že žalobkyňa ako spotrebiteľ nedostala žiadne protiplnenie za tento poplatok a tento slúži len na zvyšovanie zisku žalovaného. Vzhľadom na uvedené súd vo výroku II. určil túto podmienku za neprijateľnú. Žalovaný sa s plnením peňažného záväzku dostal do omeškania, a to preukázateľne druhým dňom po doručení žaloby žalovanému, preto žalobkyni odo dňa 04.07.2018 priznal nárok na úrok z omeškania v zákonnej výške 5% ročne zo sumy 151,80 Eur až do jej zaplatenia. Vo vzťahu k domáhaniu sa žalobkyne bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti Zmluvy o poskytovaní finančných služieb súd zistil, že žalobkyňa túto uzatvorila so spoločnosťou P. SK, s.r.o., pričom na túto skutočnosť poukazoval aj žalovaný, ktorý vzniesol námietku pasívnej legitímácie v tejto časti. Keďže žalovaný spoločnosť Y. K. a.s., neuzatvorila so žalobkyňou predmetnú zmluvu, súd v prevyšujúcej časti uplatnených nárokov na vydanie bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v tejto časti.

5. O trovách konania rozhodol tak, že v časti o zaplatenie bezdôvodného obohatenia vyhovel v sume 151,80 Eur a v prevyšujúcej časti 326,20 Eur žalobu zamietol, v tejto časti bol úspešnejší žalovaný, preto mu súd po odrátaní neúspechu priznal náhradu trov konania v rozsahu 36,50 Eur. V časti neprijateľnosti zmluvných podmienok mal strany rovnaký úspech a preto im súd v tejto časti právo na náhradu trov konania nepriznal.

6. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, a to len proti štvrtému výroku v poradí. Odvolanie podala z dôvodu nesprávnych skutkových zistení a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia. Uviedla, že je skutočnosťou, že Zmluva o poskytnutí finančných služieb bola uzatvorená so spoločnosťou P. a nie priamo so žalovaným, ale zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky nie je ničím

iným ako úspešným uplatnením nekalej obchodnej praktiky spoločnosti P. namiesto seba. Poukázala na to, že sudy už posudzovali nastrčenie spoločnosti P. namiesto žalovaného do vedľajších zmlúv, pričom poukázala na právoplatné rozsudky Okresného a Krajského súdu v Prešove, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu SR. Uviedla, že pri používaní nekalej obchodnej praktiky žalovaným nemôže byť tá istá zmluvná podmienka, ktorá je opakovane judikovaná ako neprijateľná prijateľnou len preto, že ju spotrebiteľ uzatvorí so žalovaným nastrčeným subjektom, spoločnosťou P. a teda je presvedčená, že z materiálneho hľadiska je nepodstatné, že účastníkom konania nie je spoločnosť P., ktorá už okrem iného aj zanikla. O pravej podstate hospodárskej, resp. podnikateľskej činnosti spoločnosti P. podľa jej názoru svedčí jej zlúčenie so spoločnosťou N. s.r.o., ktorá bola následne zlúčená so spoločnosťou O. s.r.o. a následný zánik tejto spoločnosti dobrovoľným výmazom, o čom svedčia výpisy z obchodného registra. Z uvedených dôvodov navrhla rozsudok v napadnutých výrokoch zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Žalovaný sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že považuje za potrebné tvrdo sa ohradiť proti osočujúcim tvrdeniam žalobkyne hraničiacim s poškodzovaním dobrého mena. Uviedol, že spoločnosť P. SK s.r.o. bola samostatnou právnickou osobou so všetkými právami a povinnosťami. Uviedol, že medzi ním a spoločnosťou P. nikdy neexistovalo žiadne personálne ani majetkové prepojenie a to že spoločnosť oslovila viazaných finančných agentov a nadviazala s nimi obchodnú spoluprácu nie je zodpovednosťou žalovaného. Poukázal na to, že žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala, že ten, kto sa bezdôvodne obohatil poskytnutým plnením na základe zmluvy o poskytovaní finančných služieb bol právne žalovaný. Opakovane zdôraznil, že nikdy nebol prijímateľom žiadneho finančného plnenia vyplývajúceho zo zmluvy o poskytovaní finančných služieb uzatvorenej s tretím subjektom. Taktiež uviedol, že žalobkyňou uvádzaná argumentácia o zlúčení spoločnosti s ďalšími subjektmi treba považovať za nadbytočnú v konaní, pričom s uvedenou spoločnosťou, ako to koniec koncov vyplýva aj zo samotných dôkazov predložených žalobcom nemá nič spoločné. Mal za to, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a žiadnym spôsobom nepreukázala, že práve žalovaný bol tým subjektom. Ktorý sa bezdôvodne obohatil plnením žalobcu zo zmluvy o poskytovaní finančných služieb, pričom žalobkyni nič nebránilo uplatniť si vydanie bezdôvodného obohatenia od subjektu, ktorý ho skutočne získal, resp. jeho právneho nástupcu. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalobcu k úhrade trov odvolacieho konania.

8. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

10. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

12. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie nevyhnutné pre posúdenie predmetnej sporovej veci. Z uvedeného vychádzal aj odvolací súd v zmysle ust. § 383 C.s.p.. Odvolací súd na tomto mieste zdôrazňuje, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej

veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdny sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, s to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že táto odvolacia námietka bola naplnená, a to z dôvodu nedostatočného skúmania skutočností relevantných pre posúdenie strán vyplývajúcich zo Zmluvy o poskytovaní finančných služieb.

13. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Odvolací súd má za to, že táto odvolacia námietka nebola naplnená.

14. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Zmluva o úvere uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalovaný vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Z obsahu spisu a z obsahu podaného odvolania vyplýva, že spornou otázkou sa v predmetnom prípade stala Zmluva o poskytovaní finančných služieb uzatvorená medzi žalobkyňou a spoločnosťou P. SK, s.r.o., nakoľko žalobkyňa namietala nekalé obchodné praktiky zo strany žalovaného a žalovaný poukazoval na neexistenciu žiadneho, či už personálneho alebo majetkového prepojenia s uvedenou spoločnosťou. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd zaoberal otázkou postavenia spoločnosti P. SK, s.r.o. pri uzatvorení zmluvy a jej vzťahu k žalovanému.

16. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola dňa 29.07.2015 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. H pričom záver zmluvy obsahoval Žiadosť o prevod finančných prostriedkov z predmetnej zmluvy na účet č. (IBAN): SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. V ten istý deň bola uzatvorená aj Zmluva o poskytovaní finančných služieb č. XXXXXXXX, a to medzi žalobkyňou a spoločnosťou P. SK, s.r.o.. V spise sa tiež nachádzal dokument označený ako Príkaz na úhradu, z ktorého vyplýva, že žalobkyni boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 600,- Eur. V ten istý deň ako bola uzatvorená zmluva so žalovaným a Zmluvy o poskytovaní finančných služieb, bola žalobkyni tiež odovzdaná aj H. splátok P. (č.l. 14). V uvedenej Knihe splátok je na ľavej strane uvedená spoločnosť P. SK, s.r.o. a pod hlavičkou finančných služieb je uvedená vybraná čiastka v celkovej sume 304,- Eur. V pravej časti je označený ako veriteľ žalovaný a požičaná čiastka 600,- Eur a celková vybraná čiastka predstavuje sumu 752,30 Eur.

17. Odvolací súd na tomto mieste poukazuje, že z jeho rozhodovacej činnosti (sp. zn. 17Co/163/2017, 14Co/28/2017, 22Co/56/2019, 9Co/49/2017), je mu známe, že IBAN uvedený v Zmluve o úvere, na ktorý mali byť zaslané finančné prostriedky je účtom spoločnosti P. SK, s.r.o., pričom meno uvedenej spoločnosti sa v uzatvorenej úverovej zmluve vôbec nespomína a takisto sa neuvádza ani dôvod pre ktorý by mal byť poskytnutý úver práve na účet uvedenej spoločnosti.

18. V súvislosti a vyššie uvedeným odvolací súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 14Co/28/2017-79 zo dňa 14.12.2017, v ktorom uviedol, že: „...praktikovaná nekalá a neakceptovateľná obchodná praktika, keď v deň uzatvorenia zmluvy (4.12.2015) bol žalovaný v domácom prostredí navštívený finančným agentom spoločnosti Y. K. a.s., ako aj zástupkyňou spoločnosti P. SK, s.r.o. a bez toho, aby mu bola ponúknutá možnosť voľby, bol nútený podrobiť sa nekalým obchodným praktikám oboch spoločností, keď mu v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola naformulovaná klauzula, podľa ktorej mal potvrdiť žiadosť o prevod finančných prostriedkov na účet, ktorý patril obchodnej spoločnosti P. SK s.r.o., ktorá sa ale v texte zmluvy vôbec nespomína. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nijako nevyplýva ani to, že by jej súčasťou mal byť aj ďalší zmluvný vzťah, na základe ktorého by mali byť finančné prostriedky poskytnuté inému subjektu ako žalovanému. Preto uvedenie čísla účtu P. SK, s.r.o. do žiadosti o prevod finančných prostriedkov len potvrdzuje, že sa jedná o nekalú obchodnú praktiku s úmyslom obísť právny predpis, ktorý vylučuje poskytnutie finančných prostriedkov v hotovosti. Konanie žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi a vykazuje znaky nekalosti aj v tom, že žalovaného pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere neoboznámil s tým, že peniaze budú poskytnuté na účet inej spoločnosti, ktorej bude musieť platiť odplatu a nedal mu ani na výber, či s takouto možnosťou poskytnutia úveru súhlasí.“ V uvedenom rozhodnutí dospel odvolací súd k záveru, že dodávateľ v kontraktačnom procese využil tretiu osobu (zjavne po predchádzajúcej dohode s ňou), nielen za tým účelom, aby sa predišlo porušeniu zákazu o platbe v hotovosti, ale aj za tým účelom, aby tretia osoba participovala na benefitoch zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

19. Odvolací súd má za to, že Zmluva o poskytnutí finančných služieb uzatvorená so spoločnosťou P. SK, s.r.o. priamo súvisí so Zmluvou o úvere uzatvorenou medzi žalobkyňou a žalovaným z dôvodu, že táto vykazuje znaky účelového obchádzania zákonnej úpravy o neposkytovaní spotrebiteľských úverov spotrebiteľom v hotovosti, ako aj preto, že je v rozpore s dobrými mravmi vyžadovať od spotrebiteľa, aby mal za to, že dlh voči veriteľovi bude platiť v mieste svojho bydliska, na čo má zákonné právo, keďže s veriteľom sa nedohodol inak, platiť ďalšiemu subjektu odplatu.

20. V predmetnom prípade odvolací súd dospel k rovnakému záveru, k akému sa dospelo v konaniach 14Co/28/2017 a 17Co/163/2017, pričom odvolací súd nemal dôvod od týchto sa odchyliť. Konanie veriteľa vykazuje tak známky nerovnocenného, nie čestného zaobchádzania so spotrebiteľom nemôže byť súdom poskytnutá ochrana v tom zmysle, že by mal dlžníkovi uložiť splnenie povinnosti ako dôsledku takého konania. Okolnosti, konanie osôb zúčastnených na kontraktačnom procese nasvedčujú tomu, že išlo o konanie dvoch právnických osôb konajúcich v zhode s cieľom zaťažiť žalobkyňu ako spotrebiteľku ďalším plnením.

21. Na základe vyššie uvedeného tak vyplýva, že súd prvej inštancie dôsledne neskúmal skutočnosti relevantné na posúdenie vzťahu sporových strán vyplývajúcich z úverovej zmluvy uzatvorenej medzi sporovými stranami spolu so Zmluvou o poskytnutí finančných služieb a v nadväznosti na ne nevyhodnotil ani žalobkyňou realizované plnenia. Plnenia, ktoré žalobkyňa realizovala na plnenie záväzkov z úverovej zmluvy súd prvej inštancie oddeľuje od plnení zrealizovaných podľa zmluvy o finančných službách, aj keď obe zmluvy boli uzatvárané súčasne a podľa tvrdenia žalobkyne ju za úverového veriteľa i poskytovateľa finančných služieb uzatvárala tá istá osoba. Na základe uvedených skutočností mal odvolací súd za to, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav veci, keď žalobu v časti týkajúcej sa nárokov žalobkyne z uzatvorenej Zmluvy o poskytovaní finančných služieb zamietol z dôvodu nedostatočnej pasívnej vecnej legitímácie spoločnosti P., s.r.o..

22. Odvolací súd preto s poukazom na vyššie uvedené postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušil rozsudok v napadnutej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania a postupom podľa § 391 C.s.p. vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

23. Úlohou súdu prvej inštancie tak bude znova vo veci konať v intenciách naznačených odvolacím súdom - rozhodnúť či sú splnené podmienky pre určenie, že Zmluva o poskytovaní finančných služieb č. XXXXXXXX je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a to s ohľadom na možné zhoršenie postavenia žalobkyne ako spotrebiteľa pre hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ako aj rozhodnúť o návrhu žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia s tým, že vo vyššie uvedených intenciách posúdi súvislosť a podmienenosť uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy medzi sporovými stranami so Zmluvou o poskytovaní finančných služieb č. XXXXXXXX. Súd prvej inštancie bude tak povinný vysporiadať sa aj so všetkými námietkami strán sporu, pričom následne vo

veci znova rozhodne, a samozrejme, svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 C.s.p. aj náležite odôvodní.

24. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade všetkých trov konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).